

Sveto Rešnje Telo in Kri

Praznik sv. Rešnjega telesa in krvi bomo v Katoliški cerkvi praznovali v četrtek, 8. junija 2023.

Na ta dan obhajamo Jezusovo navzočnost v zakramentu sv. Rešnjega telesa in krvi – evharistije, ki je središče krščanske vere in zakramentalnega življenja vernih. Na praznik so ponekod v navadi različne oblike procesij, s čimer verniki tudi navzven pokažejo svojo vero. Praznik je zapovedan, zato se katoličani ta dan udeležijo bogoslužja.

Praznik nima stalnega datuma, saj je določen glede na praznik velike noči in ga obhajamo v četrtek drugi teden po prazniku binkošti.

Izraz evharistija prihaja iz grškega glagola eucharistein, ki pomeni zahvaljevati se. Evharistija je primarni zakrament predvsem zato, ker je pri drugih zakramentih prisotno deleženje pri neki Kristusovi kreposti, pri evharistiji pa je vsebovan Kristus sam, učlovečena Beseda, glavni avtor zakramentov. Sama v sebi je evharistija najprej zakrament Božje ljubezni do ljudi, kot jo označuje tridentinski koncil. Nato je zakrament edinosti Cerkev, saj se z evharistijo izrazi in hkrati uresničuje edinstvo Božjega ljudstva. Z drugim vaticanskim koncilom bi lahko sintetizirali, da je Kristus pri zadnji večerji zaupal svoji Cerкви “spomin svoje smrti in svojega vstajenja: zakrament dobrotljivosti, znamenje edinosti, vez ljubezni, velikonočno gostijo, v kateri se prejema Kristus, duša napolnjuje z milostjo in nam daje poročstvo prihodnje slave” (B 47).

Vidiki zakramenta evharistije

Za zakrament evharistije so se v zgodovini Cerkev izoblikovali različni vidiki in različna imena. Jezus je pri zadnji večerji z učenci, pri kateri je kruh spremenil v svoje telo ter vino v svojo kri, postavil zakrament evharistije, njegovo obhajanje pa je od začetkov krščanstva razpoznavno znamenje kristjanov. Postavitve zakramenta evharistije se spominjamo pri vsaki maši, posebej tedaj, ko duhovnik izreka posvetilne besede nad kruhom in vinom. Kristjani verujemo, da kruh po prebistvenju (transsubstanciaciji) postane Jezusovo telo, vino pa Jezusova kri.

Posvečene hostije se hranijo v ciborijih, eno hostijo pa v običajno umetniško

izdelani monštranci. Namen hranjenja posvečenih hostij je dejstvo Jezusove trajne navzočnosti v zakramentalni obliki kot tudi možnost za češčenje. Duhovniki monštranco izpostavljajo v češčenje za posebne priložnosti, ob veliki noči in prazniku sv. Rešnjega telesa in krvi pa so v navadi tudi procesije, ki potekajo po cerkvah in/ali v bližnji okolici. Za praznik sv. Rešnjega telesa in krvi je marsikje v navadi postavljanje začasnih kapelic ali oltarjev, mimo katerih poteka sprevod. Duhovnika z monštranco poleg bogoslužnih sodelavcev spremljajo verniki in s tem izrazijo zunanjo versko pripadnost.

Zakrament evharistije skupaj s krstom in birmo sodi med zakramente uvajanja v krščanstvo. Otroci, ki so redno vključeni v proces kateheze, ki poteka v župnijah, v Cerkvi na Slovenskem k prvemu obhajilu pristopijo na koncu tretjega razreda. Evharistija pomeni tako polnost in vrh uvajanja v krščanstvo.